

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968504160/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

kun en eneste voksen Mand tilligemed en lille Dreng. Men hvad jeg betragter som det Mærkværdigste: det var netop Drengen, der havde udtænkt det Hele, og den Anden havde kun udført det efter Drengens Anvisning. Vi talte i nogen Tid sammen derom, men siden bleve vi skilte ad; var ikke det skeet, da havde jeg taget dem med og bebyrdet Dem med et Par Gjæster endnu, Hr. Bridle.«

»De skulde have været mig velkomne,« svarede John Bridle, »den lille Dreng hedder ellers Robert Fulton og er en Slægting af Hr. van Gehlmuyden, som sidder der, og som er en af de mest velhavende Mænd i vor hele By.«

»Af den Dreng kan der blive Noget med Tiden,« sagde Franklin til Hr. van Gehlmuyden; »dog er det ikke nok, at han har gode Anlæg, men de maa ogsaa plejes og udvikles; slige Mennesker have deres bestemte Kald her paa Jorden, og hvis man vil opdrage dem til noget Andet, end til det, hvortil de ere bestemte, da blive deres Anlæg dem mere til Hinder, end til Gavn.«

»Ja, ja, jeg skal nok sørge for hans Opdragelse,« sagde van Gehlmuyden, »det skal ingen Nød have.«

»Den bedste Opdragelse er den, der følger de Vink, som Børnene selv ubevidst i deres lykkeligste Tider give os,« sagde Franklin, »men det tænker man kun sjelden paa. Der ere mange Opdragere, der behandle deres Lærlinge, ligesom Drengene gjøre, naar de skulle klappe en Kat i Mørke, de stryge den da helst imod Haarene for at lokke Gnister af den, over hvilke de Omstaaende skulle forundre sig.«